

๗

ฉลองวัดพระเชตุวันมหาวิหาร

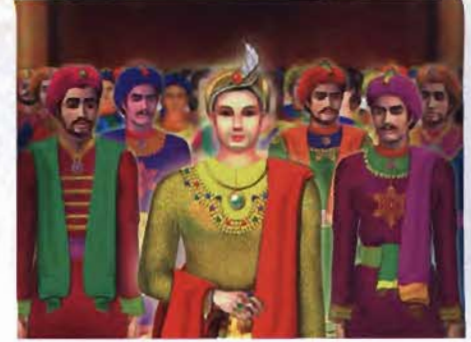
ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้ส่งคนไปเข้าเฝ้าพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อกราบทูลให้พระพุทธองค์
ทรงทราบ และอาราธนาให้เสด็จไปเมืองสาวัตถี พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมเหล่าพระสาวกเสด็จออกจากนคร
ราชคฤห์ไปสู่นครสาวัตถี

ท่านเศรษฐีได้จัดเตรียมการฉลองวิหารอย่างยิ่ง
ใหญ่ ในวันที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวก
เสด็จมาถึงวัดพระเชตวัน ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีได้ส่ง
บุตรชายออกไปต้อนรับ บุตรชายพร้อมด้วยบริวารอีก ๕๐๐
คน ออกไปต้อนรับเสด็จ โดยถือธง ๕๐๐ คัน อันเรื่อง
รองไปด้วยผ้า ๕ สี บุตรชายของท่านเศรษฐีชื่อ กาละ และ

บริวารทั้ง ๕๐๐ คน ก็ได้โบกสะบัดธงเพื่อต้อนรับพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวก

ถัดจากการต้อนรับ ขบวนของบุตรชายเศรษฐีแล้ว
ก็มีขบวนของธิดาสาวของเศรษฐีคือ นางสาวมหาสุภักทา
และนางสาวจุฬสุภักทา พร้อมด้วยบริวารอีก ๕๐๐ คน ถือ
หม้อน้ำอันเต็มไปด้วยน้ำเพื่อรดต้อนรับเสด็จ

ถัดจากขบวนของธิดาสาวทั้งสอง ก็เป็นขบวน
ของภรรยาของท่านเศรษฐี พร้อมด้วยเพื่อนหญิงที่เป็น
เศรษฐีอีก ๕๐๐ คน ถือถาดอันเต็มไปด้วยอาหาร รดต้อนรับ
เสด็จพระบรมศาสดา และพระสาวก

ส่วนท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีก็ได้นุ่งห่มผ้าใหม่ แล้วออกไปต้อนรับพระบรมศาสดา และพระสาวกเป็น ขบวนสุดท้าย พร้อมกับเพื่อนเศรษฐีอีก ๕๐๐ คน

เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพร้อมเหล่าพระสาวก เสด็จมาถึงขบวนต้อนรับของท่านเศรษฐี พระพุทธองค์ก็ ทรงให้อุบาสกบริษัทเดินนำหน้า เพื่อนำเสด็จเข้าสู่วัดพระ เชตวัน เพราะฉะนั้น พอเรานิมนต์พระไปไหน ก็เป็น แบบอย่าง สมมุตินิมนต์ไปที่บ้านของเรา พอไปถึงบ้าน เราก็ต้องเดินนำก่อนท่านจะได้ไปถูก ก็เป็นสิ่งที่น่าเรียน รู้เอาไว้

พระพุทธองค์ทรงเปล่งพระฉัพพวรรณรังสี กระทำ บริเวณนั้นให้เป็นประดุจทองคำเหลืองอร่าม พระบรม ศาสดาของเราพระองค์นี้ ทรงมีพระฉัพพวรรณรังสีเปล่ง ออกจากตัวได้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบางพระองค์ทรง เปล่งพระฉัพพวรรณรังสีสว่างไสวจนไม่รู้เลยว่า ดวงอาทิตย์ ขึ้น หรือดวงอาทิตย์ตก กลางวันหรือกลางคืน ในยุคนั้น จะรู้ได้เหมือนนกทิว มันก็ออกจากรังไปทำมาหากินของ มัน แล้วพอถึงเวลามันง่วง มันก็บินกลับมาอนที่รังของ มัน เราจึงรู้ว่า กลางวันหรือกลางคืน เพราะรัศมีของพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น กลบหมดโลกธาตุต่าง ๆ ซึ่ง ก็เป็นสิ่งที่เราชาวพุทธ ควรจะปลื้มปิติยินดีว่า ที่ท่านเปล่ง

ฉัพพรรณรังสีได้ แสดงว่าพระองค์มีความบริสุทธิ์มาก จนกระทั่งพลังแห่งความบริสุทธิ์นั้น นึกจะเปล่งออกมา เมื่อไหร่ก็ได้ เอาออกก็ได้ ไม่เอาออกก็ได้ หรือให้เรื่อง ๑ นิด ๑ เป็นปกติท่านก็ทำได้ เป็นสิ่งที่น่าศึกษา

แต่พอเรามายุคนี่ เราเกิดไม่ค่อยทัน จึงชักจะไม่ค่อยเชื่อ มันกลายเป็นเรื่องอจินไตยคือ เหนือความนึกคิด เราจะไปหาเหตุผลด้วยวิธีธรรมดาว่า อย่างนี้ต้องเพราะ อย่างนั้น ๑ ก็ไม่ได้ และก็คนที่เคยเห็น ก็ไม่กลับมาเกิด

แล้วมาเล่าให้เราฟัง หรือไม่อยู่มาถึงมาเล่าให้เราฟังว่า เคยเห็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเปล่งฉัพพรรณรังสี แล้วเราก็ไม่ได้ไปเกิดในยุคนั้น แล้วอายุยืนมาจนถึงปัจจุบันนี้

พระพุทธองค์เสด็จไปด้วยพุทธลีลาอันงดงามหาที่เปรียบมิได้ จากนั้นพระองค์พร้อมด้วยเหล่าพระสาวกเสด็จประทับบนอาสนะที่จัดไว้อย่างเรียบร้อย ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีก็ได้กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ควรปฏิบัติอย่างไรกับพระวิหารนี้ต่อไป”

พระพุทธองค์ตรัสว่า “ท่านเศรษฐีของท่านจงถวายวิหารนี้แก่ภิกษุสงฆ์ที่อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา”

ท่านเศรษฐีก็รับพุทธดำรัสด้วยความปิติ เมกขมานใจ จากนั้นท่านก็นำน้ำเต้าทองมาหลั่งน้ำลงบนพระหัตถ์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วกล่าวคำถวายวิหารนี้ว่า “ข้าพระองค์ขอถวายวัดพระเชตวันมหาวิหารนี้แด่สงฆ์ทั้ง

๔ ทิศ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระประมุข”

หลังจากที่พระพุทธองค์ทรงรับการถวายวัดพระเชตวันมหาวิหาร จากท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีแล้ว ท่านก็กระทำอนุโมทนาตรัสอานิสงส์การถวายวิหารว่า

“วิหารที่ถวายหลังนี้ จะป้องกันความหนาว ป้องกันแสงแดดและความร้อน ป้องกันสัตว์ร้าย เช่น งู เป็นต้น

ป้องกันการเบียดเบียน ป้องกันลมที่พัดผ่าน การถวายเป็นพุทธบูชา
ที่พักแต่พระภิกษุสงฆ์เพื่อให้ท่านได้พักอาศัยยอมทำให้เกิด
ความสะดวกสบาย เหมาะสมในการเจริญสมาธิภาวนา

เมื่อท่านเจริญสมาธิภาวนาแล้ว ท่านยอม
เห็นแจ้งธรรมได้โดยง่าย เพราะสถานที่นี้เป็นที่สัปปายะ
พระพุทธเจ้าทั้งหลายจึงสรรเสริญว่า วิหารทานเป็นทาน
อันเลิศ ดังนั้น บัณฑิตทั้งหลาย เมื่อพิจารณาเห็นประโยชน์

อันจะเกิดขึ้นแก่ตนแล้ว พึงสร้างวิหารที่พักอันรื่นรมย์ถวายเป็น
แด่หมู่สงฆ์เถิด

แล้วให้นิมนต์ภิกษุทั้งหลายผู้เป็นพหูสูตได้อาศัย
อยู่ในวิหารนั้น หลังจากนั้นพึงถวายข้าวและน้ำ อาหาร
หวานคาว พึงถวายผ้า เครื่องนุ่งห่ม พึงถวายเสนาสนะ
ได้แก่ ที่นั่ง ที่นอน เติงย ดั่ง เสื่อ หมอน เบ้าดิน แด่ภิกษุ
ทั้งหลายด้วยจิตอันเลื่อมใสในท่านผู้ปฏิบัติตรง ภิกษุทั้ง

หลายเหล่านั้ก็จะแสดงธรรมที่บรรเทาทุกข์ทั้งปวงแก่ชนผู้ถวายนั้ เมื่อผู้นั้ฟังธรรมแล้วยอมอาภษาญร่ำเรงจิตยอมผ่องใส เป็นเหตุให้ลั้ณาสวกิเลสและเข้าพระนิพพานได้”

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีพอฟังอาภิสงส์ของวิหารทานแล้วก็มีความปลื้มปีติ เบิกบานใจยิ่งนัก หลังจากนั้นท่านก็จัดงานฉลองวิหารตลอด ๙ เดือน ท่านได้ใช้ทรัพย์ในการฉลองวิหารครั้งนี้เป็นจำนวนทั้งสิ้น๑๘ โกฏิ

ท่านซื้อที่ดินด้วยการปูเงินกหาปณะ ๑๘ โกฏิและก่อสร้างอีก ๑๘ โกฏิ รวมทั้งสิ้น ๕๔ โกฏิ

แล้วท่านเศรษฐียังได้นิมนต์ภิกษุสงฆ์มารับภัตตาหารที่เรือนของตนเป็นประจำทำให้ท่านได้ทำทานอย่างสม่ำเสมอ บัณฑิต นักปราชญ์ยอมยินดีในการสร้างมหาทานบารมี โดยเฉพาะเลือกทำกับเนื่อนานุญ

เพราะฉะนั้นพระไม่ใช่ผู้ด้อยโอกาส ถ้าใครมีดวงปัญญาจะเห็นว่า พระเณรคือผู้ได้โอกาส เป็นเนื่อนานุญ

เป็นแหล่งแห่งความรู้ เป็นอายุพระศาสนา เห็นแล้วต้อง
ยกมือไหว้ ประคองอัญชลี กราบไหว้บูชา ถวายภัตตาหาร
ปัจจัยไทยธรรม ฟังธรรม และปฏิบัติธรรม

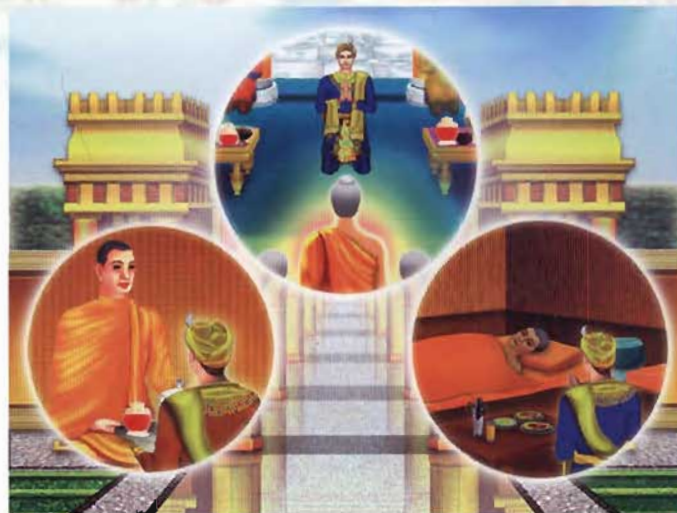
จริง ๆ ในยุคนั้น ผู้ที่มีฐานะร่ำรวยกว่าท่านอนาค
บิณฑิกเศรษฐีมีจำนวนมาก ในระดับที่มีสมบัติจักรพรรดิ
ดักไม่พ่อง ร่ำรวยเท่าท่านก็มาก แต่ทั้งหมดนี้ ไม่มีหัวใจ
อย่างท่านเลย แต่กว่าจะมาเป็นท่านได้ก็ตั้งความปรารถนา
มานานตั้งแสนกัป ทำบุญแล้วก็อาศัยบุญนั้นตั้งเป้าหมาย

ตั้งผังชีวิต ดีไซน์ (Design) ชีวิตว่า จะต้องมาเป็นผู้ทำนุ
บำรุงพระพุทธศาสนา เป็นสุดยอดของฝ่ายอุบาสกผู้ถวาย
ทานของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใดพระองค์หนึ่ง

ท่านเศรษฐีถวายทานด้วยภัตตาหารดังนี้ สลาก
ภัต ๕๐๐ ที่ ปักขิกภัต ๕๐๐ ที่ สลากยาคุ ๕๐๐ ที่ ปัก
ขียยาคุ ๕๐๐ ที่ ธูรภัต ๕๐๐ ที่ ถวายเป็นประจำที่บ้าน
ของท่านอนาคบิณฑิกเศรษฐี สลากภัตสำหรับภิกษุ
อาคันตุกะ อีก ๕๐๐ ที่ เรียกว่าพระมาเท่าไรเลี่ยมหมด

ภัตสำหรับภิกษุที่กำลังจะเดินทาง ๕๐๐ ที่ ภัตสำหรับ
ภิกษุไข้อีก ๕๐๐ ที่ ภัตสำหรับภิกษุผู้ดูแลภิกษุไข้อีก ๕๐๐
ที่ เราดูปฏิปทาของท่าน ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีจะป
าสนะไว้ที่บ้านเป็นประจำทุกวัน ๒,๐๐๐ ที่

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงทรงสถาปนาท่าน
อนาถบิณฑิกเศรษฐีไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ ผู้เป็นเลิศกว่า
อุบาสกทั้งหลายด้านการถวายทาน ทำนุบำรุงพระพุทธ
ศาสนา เพราะท่านเศรษฐีได้ถวายมหาทานอย่างเต็มที่

และในการสร้างวัดพระเชตวัน ไม่ใช่สร้างเสร็จแล้วท่าน
ทิ้งไปเลย ท่านสร้างและดูแลอุปัฏฐากพระภิกษุสงฆ์เป็น
อย่างดี ไม่ว่าภิกษุสงฆ์ผู้แข็งแรง หรือภิกษุสงฆ์ผู้ป่วย
ผู้ใช้

จากนั้นพระพุทธองค์ก็ตรัสเล่าเรื่องราวของ
ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี

